

Инж. И. М.

Телефонът

Преди 58 години, през единъ мраченъ следобѣдъ, въ Вашингтонъ единъ дребенъ и слабъ човѣкъ влачеше голѣмъ куфаръ и съ особена предпазливостъ се изкачваше по мряморната стълба на министерството на търговията. Това бѣше американецътъ Грахамъ Белъ, който бѣ изнамѣрилъ телефона и отиваше да предаде своето велико изобретение на държавата. Тоя день свѣтътъ получи най-голѣмо благо, което човѣшката мисль е могла да роди. Грахамъ Белъ подари на човѣчеството *телефонътъ*.

Първиятъ телефонъ не е билъ нѣщо особено. Неговиятъ откривателъ не е могълъ и да си представи, доколко телефонътъ ще бжде развитъ и колко много това малко нагледъ откритие ще повлияе върху живота на човѣка.

Изпърво Белъ мислѣлъ да изнамѣри уредъ (апаратъ), който да предава на далечни разстояния знакове, чрезъ които хората да се разбиратъ. Той знаелъ, че ако на една макара съ желѣзна сърцевина се навие много жица и по нея пусне електрически токъ, то желѣзото става магнитъ. Отъ опитъ разбралъ, че количеството електричество,